

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXVIII - Nr. 10269 | 4 PAGINI - 50 BANI | Marți 14 decembrie 1982

ÎN ÎNTÎMPINAREA CONFERINȚEI NAȚIONALE A PARTIDULUI

CAMPIONUL ROMÂN - FIU AL NEAMULUI SĂU, MESAGER AL VIRTUȚILOR STRĂMOȘEȘTI

„Cine oare s-ar încumeta să danseze, scuzați, să prezinte o mișcare gimnastică pe scipitoarea muzică din „Zborul cărăbușului” compusă de Nikolai Rimski-Korsakov la începutul secolului? Firește, doar o româncă. În țara Nadiei Comăneci și a Emiliei Eberle nu încetează sfidarea imposibilului, continuându-se o cercetare pe care lumea, fascinată, a descoperit-o în 1976. De atunci, fără ca izvorul să sece, apar mereu noi valori.”

Aceste rînduri, apărute în ziarul „Sud-Ouest” din Bordeaux, la 22 noiembrie 1982, onorează evoluția unor tinere gimnaste din țara noastră, care au cîștigat „Marele premiu” al orașului gironde. Dar aceleași rin-

duri elogiază, concomitent, pe de o parte bogăția de resurse umane a patriei noastre, iar pe de altă multilateralitatea talentului manifestat de tineretul nostru.

Virtutea fizică a flăcăului român e cunoscută din moștrămoși. Epopea Nibelungilor laudă destoinicia „călăreșilor valahi”. În scrierile istoricilor sînt menționate forța fizică, îndeminearea, rezistența, iscusința tinerilor de pe aceste meleaguri. Baladele populare adaugă acestora calități morale: curaj, avînt generos, protejarea celor slabi și săraci. Cîntecele românești din vechime numesc puterea fizică la tînăr: averea volnicului.

Asemenea haruri naturale,

toate la un loc, nu ar fi fost îndestulătoare pentru a face din adolescenții români ai zilelor noastre ceea ce sînt în palmaresele moderne: o forță sportivă în lume. Pentru a ajunge aici, era nevoie de o altitudine progresistă față de educația fizică și rolul său în viața socială, de o nouă structură organizatorică, de căutarea perseverență, creșterea cu grijă și cultivarea atentă a talentelor.

Pe întreg acest parcurs, de la prima lozincă „Toate sporturile pentru popor” născută imediat după război și pînă la ultimul campion mondial român al acestui an pe care-l încheiem, se deslușesc clar concepția și fapta Partidului Comunist Român, strădania sa de a asigura dezvoltarea unui tineret sănătos, cu conformația fizică și psihică armonioasă, precum și înflorirea unor generații de elemente dotate, realizate deplin în planul ierarhiilor mondiale, spre cinstea și pentru prestigiul țării.

Nu există astăzi, în lume, enciclopedii de specialitate care să nu înregistreze numele unor mari sportivi români, de la Nadia Comăneci și Ilie Năstase pînă la reprezentanții marilor școli autohtone de handbal, lupte sau canoace. În accepția universală, campionul român, recordmanul român sînt mesagerii unei mișcări sportive puternice care se manifestă printr-o politică regimului care i-a creat: doritori de pace, propovăduitori ai prieteniei, gata de start pentru întreceri pașnice, amicale, cu gîndul fericit al biruinței ca expresie, ca rezultat al asprelor ore de pregătire, de antrenament, complementare după orele de învățătură sau muncă.

Este semnificativ faptul că o mișcare sportivă afirmată abia în anii postbelici a reușit nu numai să facă față onorabil marilor competiții mondiale, ci și să se distingă într-o mare varietate de discipline. Expo-

Victor BÂNCULESCU

(Continuare în pag. 2-3)

Concurs de orientare turistică în Pădurea Vișoara

VIAȚA SPORTIVĂ, O COMPONENTĂ A VIEȚII SATULUI SOCIALIST

Comuna Cobadin este una dintre cele mai mari din județul Constanța, dacă nu cea mai mare. Pămîntul este unt, nu altă, iar oamenii harnici, pe măsură. Cele 4 „ceapuri” și cele 2 asociații intercooperatiste de producție au încheiat și acest an cu rezultate bune și foarte bune. În comună au apărut blocuri de locuințe, se profilează tot mai vi-guros centrul civic, totul vorbind convingător despre transformările revoluționare care au avut loc, sub conducerea partidului, în anul luminos al socialismului. În calendarul cobădinenilor, ziua de 7 iulie 1982 este subliniată cu roșu, fiind ziua cînd tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, președintele țării, a venit la ei, ca în fiecare din ultimii trei ani, să vadă ce-au mai realizat, să-și sfătuiască cum e mai bine să facă toate cîte sînt de făcut în comuna lor.

Reporterul sportiv se simte atras de bogata activitate ce se desfășoară aici, un exemplu din atîtea altele că satul socialist înseamnă, între altele, și sat al sportului. Sosiți de cu zori la Cobadin, abia am reușit să schimbăm cîteva cuvinte cu tovarășa Venera Crăciunescu, secretarul comitetului comunal de partid, primarul comunei. A venit să sem-

neze hîrtiile și pleca în comună, ca toți ceilalți activiști ai consiliului popular. Va merge cu noi un profesor de educație fizică, Axeit Ismet Omer, vicepreședintele consiliului comunal pentru educație fizică și sport.

Ca pretutindeni, cei mai sportivi locuitori ai comunei sînt elevii, cei din școlile generale din satele Negrești, Conacu, Vișoara și de la Liceul agro-industrial din centrul de comună, numai ei o mie și cinci sute. Un stadion cu teren de fotbal gazonat și pistă de atletism, cu vestiare și îm-prejmuit, găzduiește întrecerile „Daciadei” și meciurile de fotbal ale echipei asociației sportive „Viitorul”, din campionatul județean. Mai sînt curțile școlilor, pe primul loc, ca spațiu și dotări aflîndu-se, firește, cea de la liceu.

Activitatea sportivă îmbracă o largă paletă de discipline: atletismul (îndeosebi crosul), handbalul (cel mai răspîndit), tenisul de masă, orientarea turistică, ciclismul, voleiul, baschetul, oina. Din '70 încoace, ni se spune, se caută — și s-a reușit — tradiționalizarea unor „cupe” la aceste ra-

Mircea COSTEA

(Continuare în pag. 2-3)

Aplauze pentru gimnaștii români

LAVINIA AGACHE ȘI EMILIAN NICULA - ÎNVIĞĂTORI ÎN CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ITALIEI

LAVINIA AGACHE

La finele sezonului competițional 1982, agențiile internaționale de presă și rubricile de sport ale marilor cotidiane au acordat spații ample și au făcut aprecieri elogioase la adresa evoluțiilor gimnaștilor români. Și aceasta pentru că, la Milano, săptămîna trecută, în tradiționalele campionate internaționale ale Italiei, Lavinia Agache și Emilian Nicula, într-o valoroasă companie internațională, au reușit frumose și prestigioase succese.

GALINA ASTAFEI (13 ani), 1,70 m LA ÎNĂLȚIME !

În cadrul concursului municipal de atletism pentru juniorii de categoria I și a III-a, desfășurat simbatic și duminică în sala „23 August” din București, Galina Astafei (Clubul sportiv școlar Steaua) a stabilit un nou record național de sală la săritura în înălțime pentru junioare III (13-14

ani) cu 1,70 m. Vechiul record era de 1,68 m și fusese stabilit în urmă cu 4 ani de Octavia Nif. Noua recordmană este pregătită de Constantin Dumitrescu și este fiica fostului recordman al țării la săritura cu prăjina Petre Astafei. (Nicolae D. Nicolae — coresp.)

Cu deosebire, ni se pare important de subliniat evoluția campioanel absolute a țării noastre, Lavinia Agache, care a dominat cu autoritate concursul feminin și numai o intervenție de ultimă oră a arbitrelor a făcut ca ea să fie egalată de o altă sportivă. Într-adevăr, campioana noastră a avut o evoluție care a entuziasmat și cucerit publicul spectator, obținînd 9,80 la sărituri, 9,65 la paralele, 9,65 la birnă și 9,80 la sol. Totalul realizat — 38,90. Natalia Ilienکو, campioana mondială la sol în 1981 și reputată reprezentantă a gimnasticii sovietice, a reușit doar la sol să se situeze pe primul loc, după ce brigada de arbitre i-a mărit nota. În orice caz, în cronică sa „La Gazzetta dello Sport” are cuvinte de laudă la adresa sportivei românce, pe care o consideră o demnă urmașă a Nadiei Comăneci și îi întrevide o carieră strălucită în viitoarele competiții de anvergură. Cronică din cotidianul amintit este însoțită și de două fotografii, ambele ale gimnastelor românce. Într-un subtitlu, ziarul menționează că Lavinia Agache a încîntat 12.000 de spectatori prezenți la reînvierea de gimnastică de la Milano. Iată primele clasate la feminin: 1-2. Lavinia Agache și Natalia Ilienکو, ambele cu 38,90 p. 3. Michelle Goodwin (S.U.A.) 38,65, 4. Tang Xiaoli (R.P. Chineză) 38,65, 5. Andreea Trajanosz (Ungaria) 36,15.

La fel de apreciată este și comportarea campionului nostru Emilian Nicula, învingător în întrecerea masculină. Iată notele obținute de el: 9,65 la sol, 9,55 la cal cu minere, 9,75 la inele, 9,75 la sărituri, 9,80 la paralele și 9,95 la bară fixă. Printre învinșii săi, două nume celebre: Zhou Limin (R.P. Chineză) și Bart Conner (S.U.A.), situați în această ordine pe locurile următoare. Rezultate tehnice: Emilian Nicula 58,45, Zhou Limin 58,10, Bart Conner 57,80, Gabrielle Bianchi (Italia) și András Vagáni (Ungaria) 57,40. S-a atribuit un trofeu și pe națiuni, cucerit de România, urmată de R.P. Chineză și S.U.A.

Cluburile sportive școlare între cerințe și eficiență

LA C. S. Ș. NR. 1 BUZĂU, VALORILE SÎNT ÎNCĂ MULT PREA RARE

● Antrenori între plus și minus ● Handbalul, nici măcar în divizia de juniori-școlare ● Luptele, un posibil exemplu de urmat

Se ridică activitatea la Clubul sportiv școlar nr. 1 din Buzău la cotele dorite și impuse de necesitatea dezvoltării continue a mișcării sportive din această zonă? Iată întrebarea la care am dorit să aflăm răspuns vizitînd această unitate în care se pregătesc viitorii performeri buzoieni și — de ce nu? — ai sportului românesc. Înainte, însă, de a trage concluziile, să vedem care sînt cotele între care oscilează munca și, implicit, rezultatele C.S.Ș. 1 Buzău.

Secțiunile cu pondere în activitatea clubului sînt cele de atletism, lupte, gimnastică, volei, handbal, adică cele care își găsesc corespondenți și la nivelul seniorilor, dar, lucru important, sînt sporturi cu „bătăie olimpică”. Nu se poate spune, de asemenea, că C.S.Ș.

1 Buzău ar duce lipsă de cadre, dacă ne gîndim că pentru cele 21 norme didactice există 22 de profesori care se ocupă sau ar trebui să se ocupe de buna pregătire a tinerilor sportivi.

Nu mai că, la atletism, cu toate că s-au afirmat cîteva talente (Ion Iordache, Valentin Voicu, Gabriel Nicolau), există o bună tradiție în acest domeniu, că antrenorii lucrează potrivit specializării, doar profesorii Șt. Constantin (încă suplinitori) și Al. Medvediu sînt „cei mai productivi”, după cum afirma directorul clubului, Camelia Ionescu. Cei alți, Gh. Stelea, Mihaela Marica mai bat pasul pe loc, deoarece, „deși am avut și avem copii cu calități, nu ne-am concretizat munca, intrucît am plecat la alte cluburi”. Să fie,

oare, numai acesta motivul?

Nici handbalul nu stă mai bine, deși și în cazul său avem de-a face cu un sport de tradiție, cu o selecție bună, dar „antrenorii nu au rezultate pentru că nu și-au... dorit cu pasiune să le obțină” (!?). O ilustrare a acestei afirmații: antrenorii N. Moșteanu, Gh. Noroc și A. Poteraș nu au reușit să aibă nici măcar o echipă în divizia de juniori — școlare. Pînă cînd? O întrebare la care ar trebui să răspundă și I. Munteanu, antrenorul echipei feminine de volei.

Că se poate și altfel, o demonstrează, înainte de toate, antrenorul de lupte G. Steinbach care, muncind cu pasiune, cu dăruire, nu totdeauna în cele mai favorabile condi-

Emanuel FANTĂNEANU

(Continuare în pag. 2-3)